

LEYLA

Călătoria unui copil călăuzit

Partea Întâi

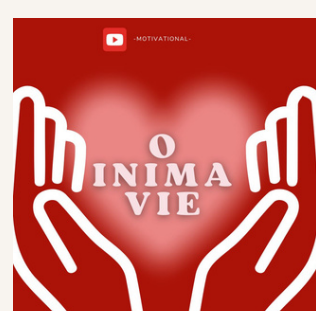
O Inimă Vie

Notă pentru cititor

Această poveste este scrisă din perspectiva imaginară a unui copil înainte și după naștere. Deși unele dialoguri și descrieri sunt rodul imaginației autorului, ele au fost create pentru a transmite valori autentice inspirate din învățăturile Islamului. Numai Allah Cunoaște cu adevărat ceea ce trăiește copilul în această etapă a existenței sale.

O Inimă Vie

Capitolul 1

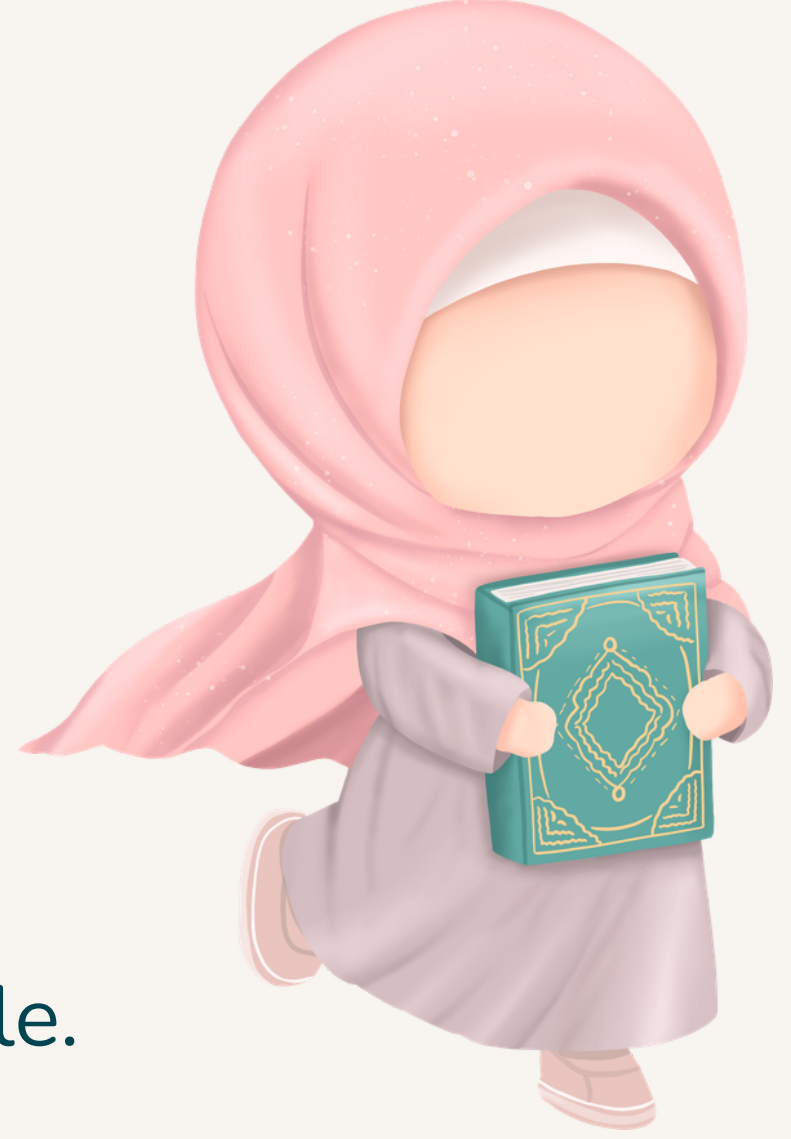
Înainte să văd lumea

A fost odată un loc atât de liniștit, atât de cald și atât de sigur, încât părea cea mai frumoasă căsuță din lume.

Eu locuiam acolo...

Nu puteam să văd nimic. Totul era întuneric. Dar nu îmi era frică. Întunericul acela era blând și mă învăluia ca o păturică pufoasă.

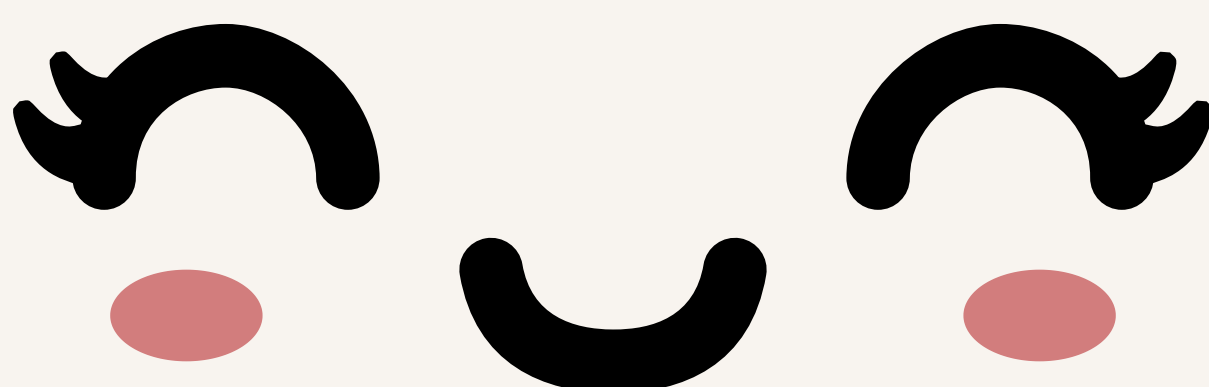
Zilele treceau... apoi săptămânile... apoi lunile.

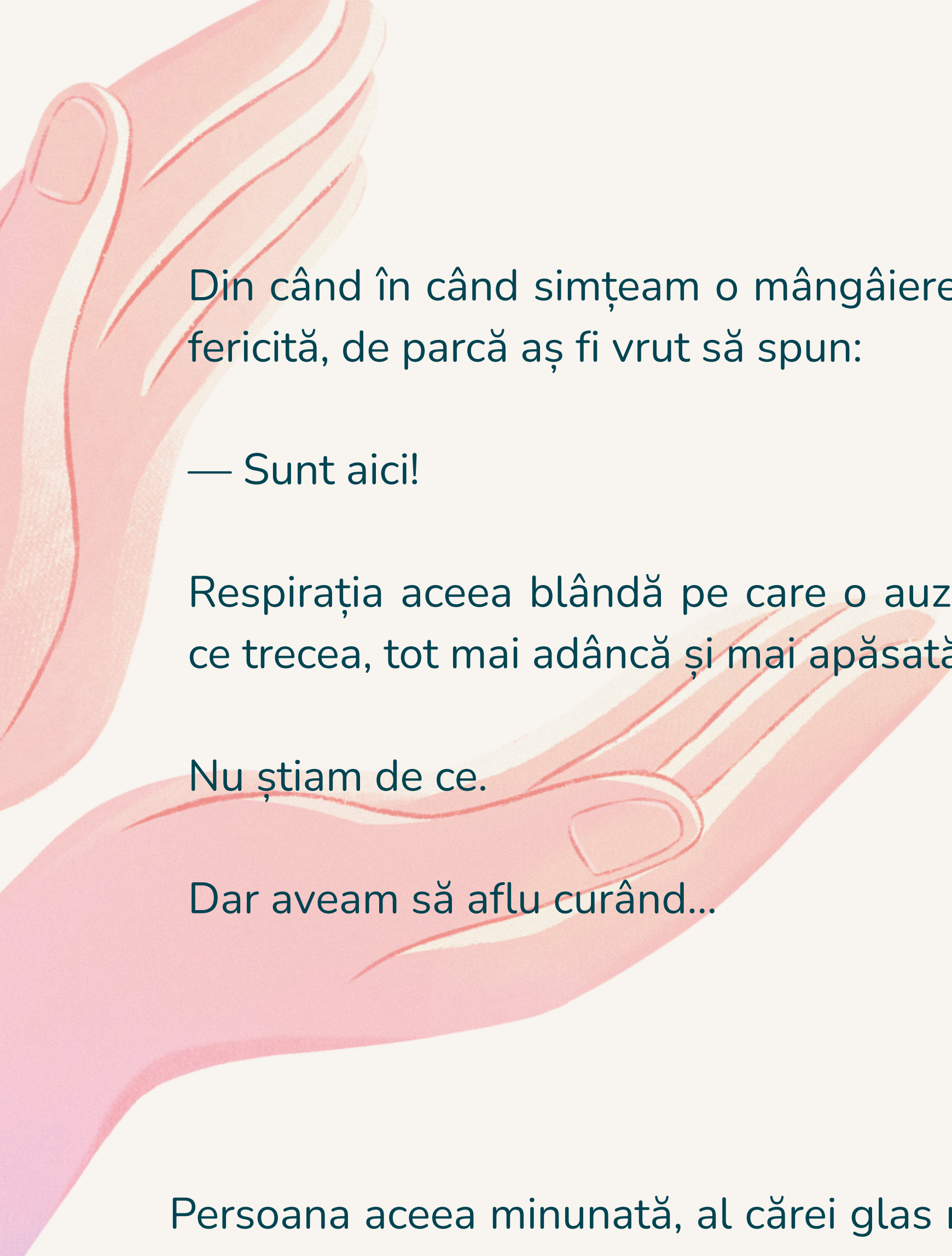
Încet, am început să descopăr lumea într-un mod cu totul special.

Mai întâi am auzit un sunet.

Bum... bum... bum...(inima mamei). Era un ritm liniștitor, care nu se oprea niciodată. Mă făcea să mă simt în siguranță și adormeam mereu ascultându-l. Apoi au apărut și alte sunete. Uneori auzeam râsete. Alteori auzeam glasuri care vorbeau încet și cu blândețe. Nu înțelegeam cuvintele, dar puteam simți iubirea din ele. Un glas îmi era cel mai drag. Când îl auzeam, parcă întreaga mea căsuță se umplea de lumină, chiar dacă ochii mei încă nu puteau vedea.

Din când în când simțeam o mângâiere ușoară, iar eu mă mișcam fericită, de parcă aș fi vrut să spun:

— Sunt aici!

Respirația aceea blândă pe care o auzeam mereu devenea, pe zi ce trecea, tot mai adâncă și mai apăsată.

Nu știam de ce.

Dar aveam să aflu curând...

Persoana aceea minunată, al cărei glas mă liniștea și a cărei inimă bătea mereu lângă mine, urma să fie... mama mea, cu Voia lui Allah.

Iar Allah, Cel Milostiv, pregătea pentru mine cea mai frumoasă călătorie.

În curând aveam să deschid ochii și să văd lumea pe care El a creat-o.

Dar până atunci, îmi ascultam mica mea lume...

Bum... bum... bum...

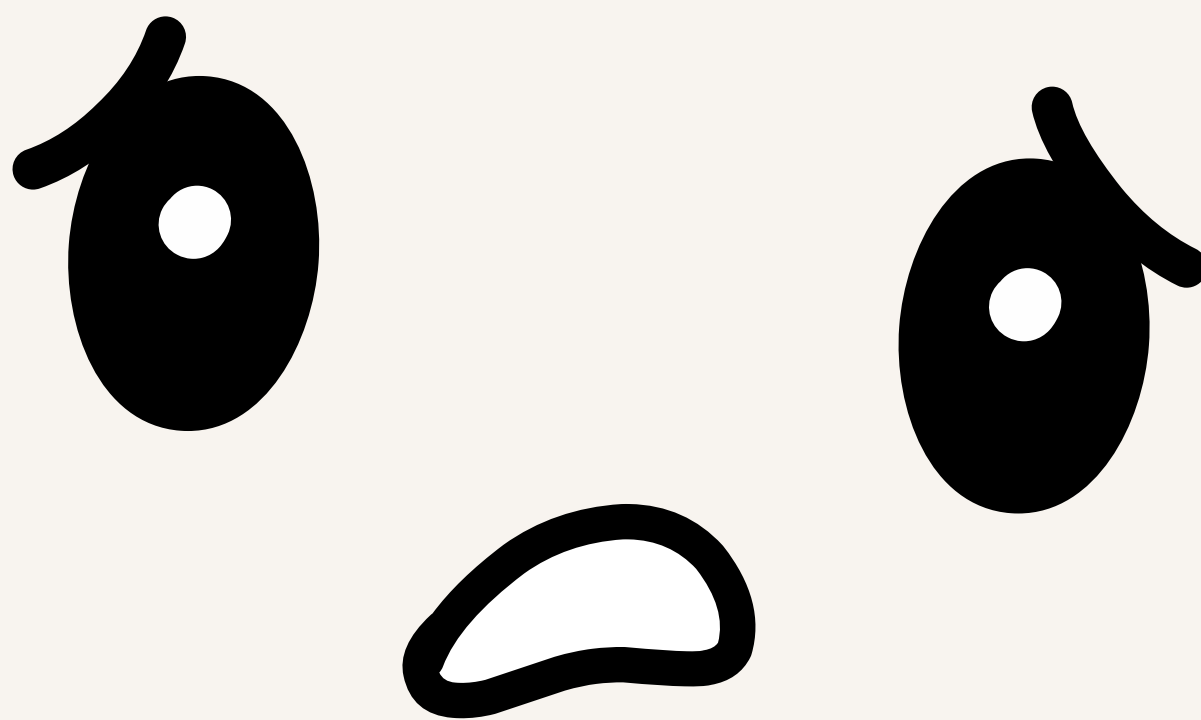
Și zâmbeam 😊

Într-o zi, căsuța mea cea caldă s-a legănat mai tare decât de obicei.

Inima pe care o ascultam mereu...bum... bum... bum...parcă începuse să bată mai repede.

Respirația mamei devenise grăbită, iar eu simțeam că ceva era diferit. Nu înțelegeam ce se întâmplă. În ziua aceea nu am mai auzit râsete. Nici glasurile vesele pe care ajunsesem să le cunosc.

În jurul meu era o liniște apăsătoare. Din când în când se auzeau doar șoapte și rugăciuni:

— „O, Allah, ajută-ne!”

Atunci nu știam de ce toți păreau atât de îngrijorați.

Aveam să aflu mai târziu...

În timpul unui control, doctorița i-a spus mamei mele cu blândețe:

— „Se pare că fetița dumneavoastră are o inimioară care are nevoie de mai multă atenție. Vom face câteva investigații, ca să înțelegem mai bine ce se întâmplă.”

Cuvintele acestea au făcut-o pe mama să lăcrimeze. Dar, chiar și atunci, ea nu și-a pierdut speranța.

Și-a așezat mâna peste căsuța mea și a șoptit cu încredere:

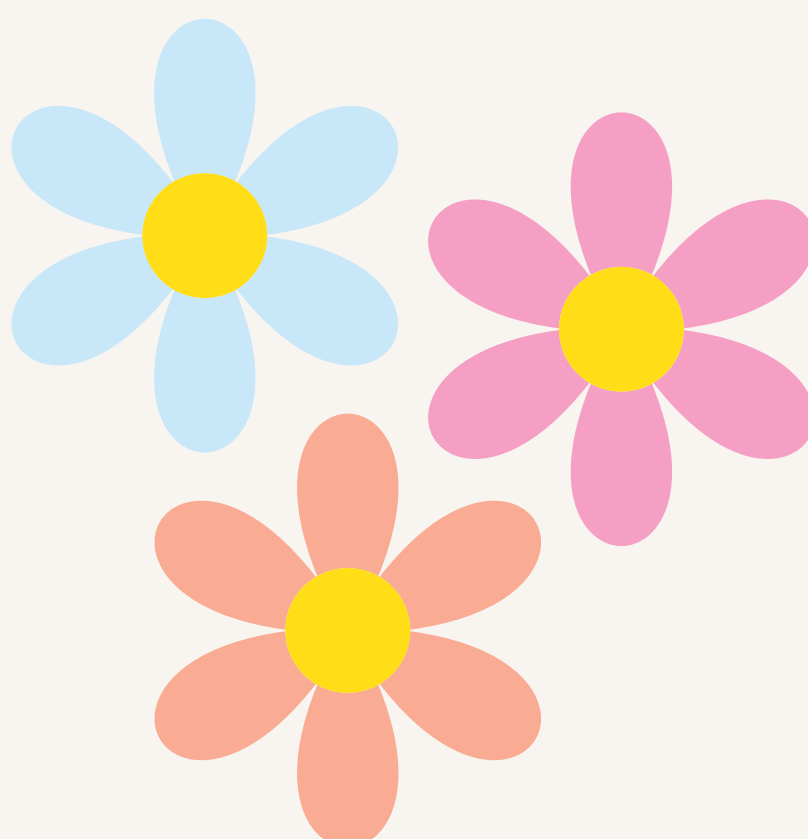
— „Allah este Cel mai Bun Ocrotitor. El are grijă de tine, puiul meu.”

Deși eram încă atât de mică și nu puteam vedea lumea, parcă și eu am simțit că nu eram singură.

Allah era cu noi!

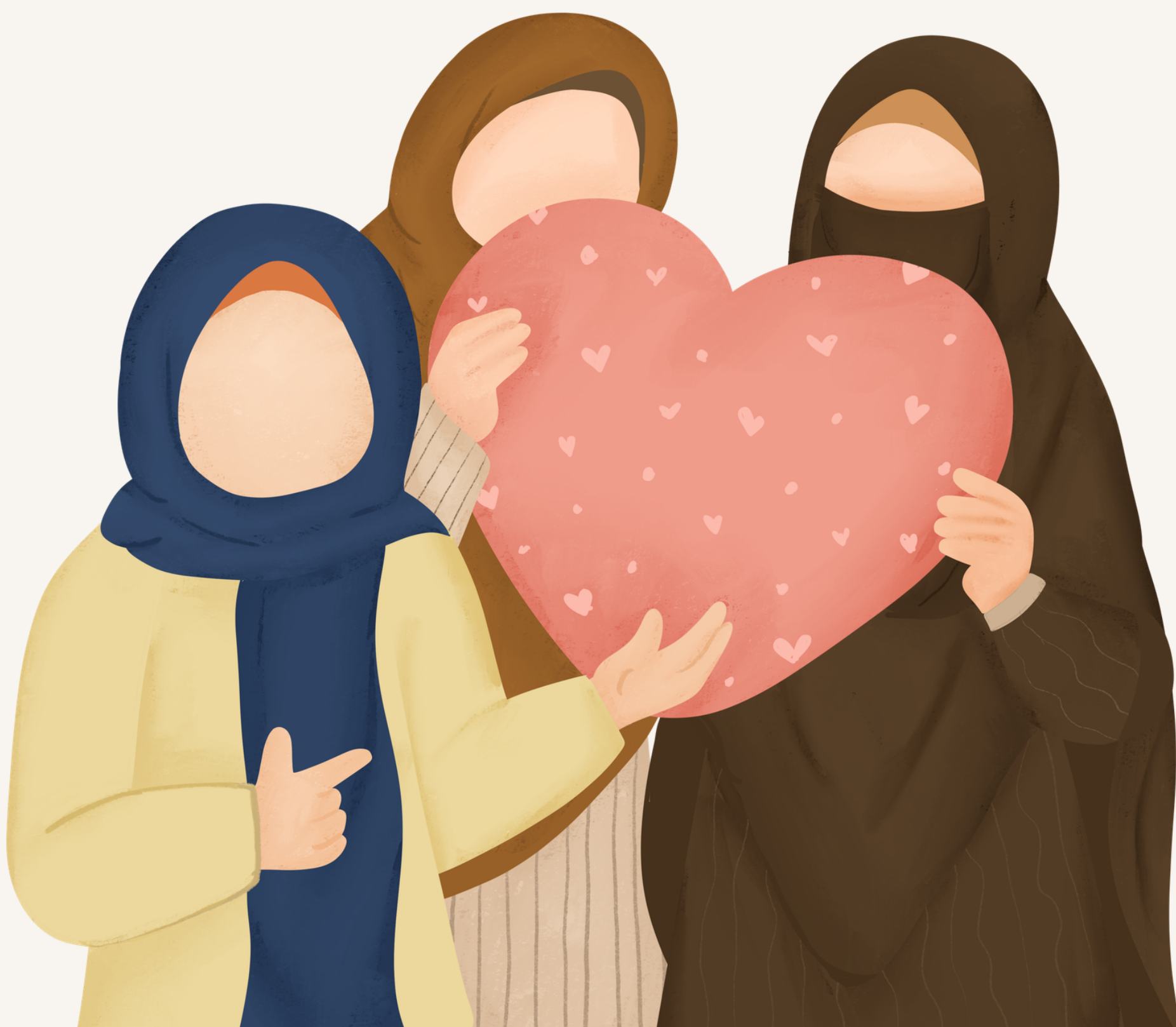
Iar uneori, chiar și atunci când nu înțelegem de ce se întâmplă un lucru, El pregătește pentru noi ceva plin de înțelepciune și de bine.

Spre marea mea bucurie, acele clipe de îngrijorare nu au ținut mult. Chiar a doua zi, căsuța mea s-a umplut din nou de sunete vesele. Râsetele au revenit, glasurile blânde se auzeau iarăși, iar inima mamei bătea din nou în ritmul ei liniștitor:

Bum... bum... bum...

Era sunetul pe care îl ascultam în fiecare zi și care îmi spunea, fără cuvinte, că totul avea să fie bine.

Atunci nu înțelegeam ce se întâmplase. Aveam să aflu mai târziu că, după mai multe investigații, doctorii le-au dat părinților mei o veste care le-a adus din nou zâmbetul pe chip. Inimioara mea era bine, iar Allah, în Marea Sa Milă, îi liniștise pe toți. Din ziua aceea, în căsuța mea s-au auzit din nou râsete, rugi de mulțumire și multe cuvinte pline de speranță.

Nu a mai trecut mult și a sosit ziua cea mare.

Ziua în care aveam să o întâlnesc pe persoana pe care o iubeam atât de mult, deși nu îi văzusem niciodată chipul.

Drumul până la ea nu a fost deloc ușor. Căsuța mea, în care locuisem atâtea luni, a început să mă împingă ușor afară. Am simțit o îmbrățișare puternică, apoi încă una... și încă una. Totul era nou și ciudat, dar Allah mă călăuzea în fiecare clipă.

Și, dintr-odată...

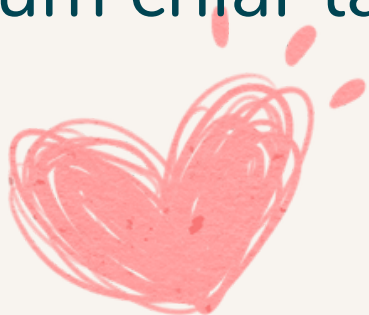
Am ajuns în brațele ei.

Mama!

Pielea ei era atât de fină și atât de caldă, încât mi-aș fi dorit să rămân lipită de ea pentru totdeauna. Inima pe care o ascultasem luni întregi bătea acum chiar lângă urechea mea.

Bum... bum... bum...

Era același sunet care mă liniștise încă dinainte să mă nasc.

Atunci am auzit o voce pe care o cunoșteam foarte bine.

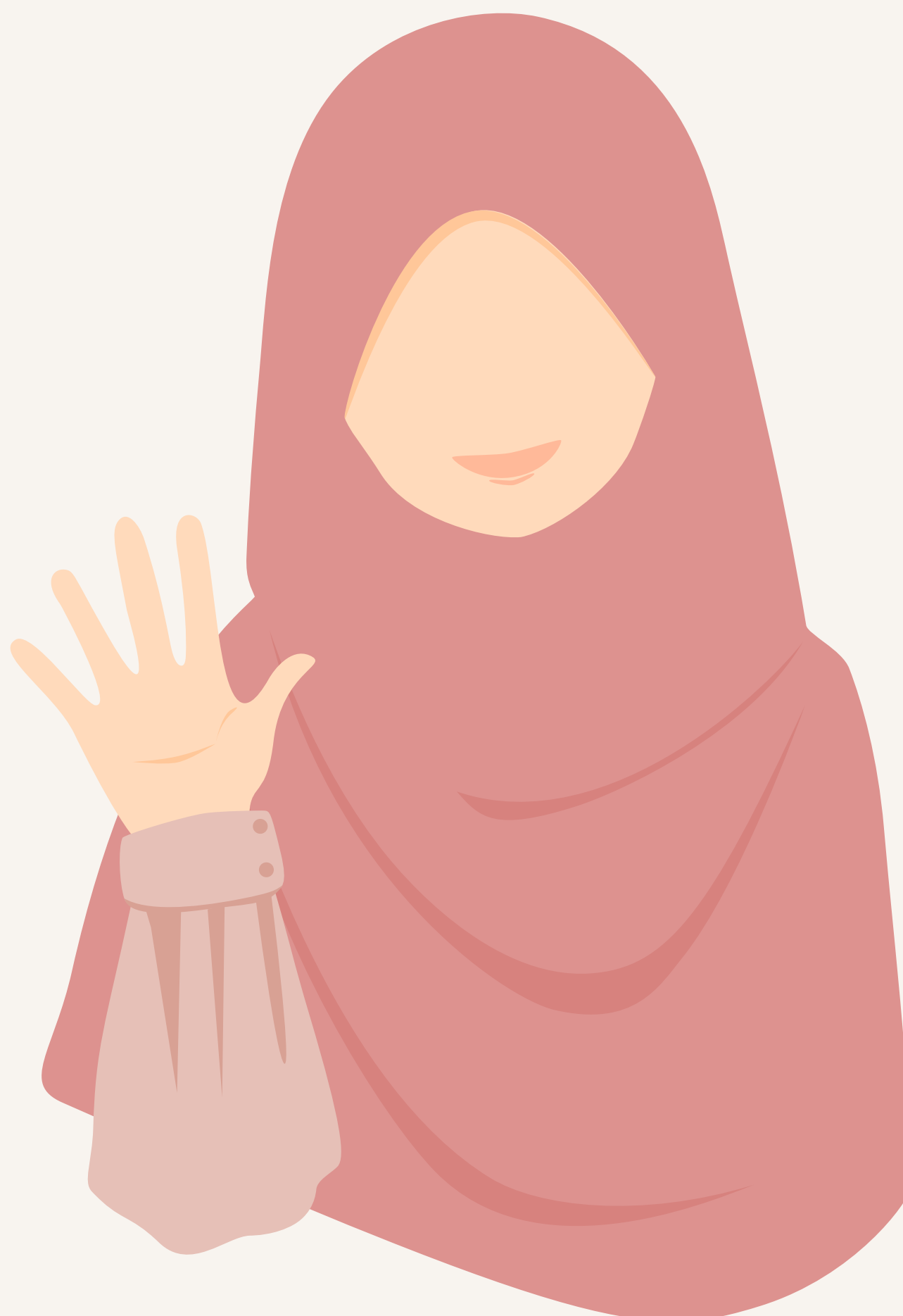
O voce dragă, pe care o ascultasem de multe ori din căsuța mea.

— Allahu Akbar! (Allah este Cel mai Mare!)

Nu era doctorița.

Nu era nici asistenta.

Era... bunica mea!

Au fost cred că primele cuvinte pe care le-am auzit cu adevărat în această lume nouă.

Aceasta a fost prima etapă din viața mea.

Dacă mă întrebi dacă îmi amintesc ceva din acele zile, răspunsul este: nu.

Tot ceea ce v-am povestit mi-am imaginat din ceea ce mi-au spus mama, tata și cei dragi. Ei au trăit acele clipe, iar eu le-am ascultat poveștile cu mare drag.

Allah a făcut ca niciunul dintre noi să nu-și amintească vremea petrecută în burtica mamei. De ce? Nu știm.

Dar știm ceva și mai important.

Allah Știe întotdeauna cel mai bine.

Uneori în viață vom întâlni lucruri pe care nu le înțelegem. Poate ne vom întreba: „De ce trebuie să fac asta?” sau „De ce a hotărât Allah așa?”

Nu vom afla întotdeauna răspunsul.

Însă, Allah este Cel mai Înțelept și Cel mai Milostiv. El Știe ceea ce noi nu știm și ne Poruncește doar ceea ce este spre binele nostru, chiar și atunci când nu înțelegem încă de ce.

Iar aceasta este una dintre cele mai frumoase lecții pe care le putem învăța: să avem încredere în Allah, chiar și atunci când nu vedem întreaga poveste.

Va urma in sha Allah...